

- μίας τοῦ προεστῶτος, τῷ δὲ ἰδίῳ προσέ-
χειν ἔργῳ. 1037.
- μβ'. Περὶ τῶν ἀμφισβητούμενων ἐν τῇ ἀδελφότητι. 1037.
- ν'. Πῶς χρὴ ἐπιτιμᾶν τὸν προεστῶτα. 1040.
- να'. Πῶς δεῖ διορθοῦσθαι τὸ πλημμέλημα τοῦ ἡμαρτηκότος. 1040.
- νβ'. Μετὰ ποίας διαθέσεως καταδέχεσθαι δεῖ; τὰ ἐπιτίμια. 1041.
- γγ'. Πῶς οἱ τῶν τεχνῶν διδάσκαλοι διορθώνονται τοὺς παῖδας πταίνοντας. 1041.
- νδ'. Περὶ τοῦ δεῖν τοὺς προεστῶτας τῆς ἀδελφότητος ἀλλήλους; τὰ καθ' ἑαυτοὺς ἀνατίθεσθαι. 1044.
- νε'. Εἰ τοῖς ἐκ τῆς ἱατρικῆς κεχρησθαι κατὰ σκοπὸν ἐστὶν εὐσεβείας. 1044.

Ὁ ρ ο ι κ α τ' ἐ π ι τ ο μ ή ν. Κ α τ' ἐ ρ ῶ -
τ η σ ι ν κ α ι ἄ π ὅ κ ρ ι σ ι ν. 1080-1305.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΩΝ ΟΡΩΝ ΤΩΝ ΚΑΤ' ΕΠΙΤΟΜΗΝ

- κ'. Εἰ ἔξεστιν ἢ συμφέρει τινὶ ἑαυτῷ ἐπιτρέπ-
πειν, καὶ ποιεῖν ἢ λέγειν ἃ νομίζει καλὰ,
ἄνευ τῆς μαρτυρίας τῶν θεοπνευστῶν Γρα-
φῶν. 1080.
- β'. Ποίαν ὁμολογίαν ἀπαιτεῖσθαι δεῖ παρ' ἀλ-
λήλων τοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ζῆν κατὰ Θεὸν
βουλομένους. 1081.
- γ'. Τὸν ἡμαρτάνοντα πῶς ἐπιστρέφωμεν, ἢ μὴ
ἐπιστρέφοντα πῶς ἔχειν χρὴ. 1084.
- δ'. Ἐάν τις καὶ εἰς τὰ μικρὰ ἡμαρτήματα στε-
νοχωρῇ τοὺς ἀδελφούς, λέγων, ὅτι ὀφείλετε
μετανοῆσαι, μήποτε καὶ αὐτὸς ἀσπλαγχνός
ἐστί, καὶ τὴν ἀγάπην καταλύει. 1084.
- ε'. Πῶς ὀφείλει τις μετανοῆσαι ἐφ' ἑκάστῳ
ἡμαρτήματι, καὶ ποίους ἐπιδειξάσθαι καρ-
ποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας. 1085.
- ς'. Ὁ λόγῳ ὁμολογῶν μετανοεῖν, τὸ δὲ ἡμαρ-
τημα μὴ διορθούμενος, τίς ἐστίν. 1085.
- ζ'. Τί τὸ κρῖμα τῶν ἐκδικούντων τοὺς ἡμαρ-
τάνοντας. 1085.
- η'. Τὸν μετανοοῦντα γνησίως πῶς προσδέχε-
σθαι χρὴ. 1088.
- θ'. Πρὸς τὸν ἀμετανόητα ἡμαρτάνοντα πῶς
διατεθῶμεν. 1088.
- ι'. Ψυχὴ ἐν ἡμαρτίαις πολλαῖς ταλαιπωρήσασα
μετὰ ποταποῦ φόβου καὶ ποταπῶν δα-
κρύων ὀφείλει ἀναχωρῆσαι τῶν ἡμαρτημά-
των· καὶ μετὰ ποίας ἐλπίδος καὶ διαθέσεως
προσελθεῖν τῷ Θεῷ. 1088.
- ια'. Πῶς κατορθοῖ τις τὸ μῖσος πρὸς τὰ ἡμαρ-
τήματα. 1089.
- ιβ'. Πῶς πληροφορηθῇ ἡ ψυχὴ, ὅτι ἀφῆκεν αὐτῇ
ὁ Θεὸς τὰ ἡμαρτήματα. 1089.
- ιγ'. Εἰ χρὴ τὸν μετὰ τὸ βάπτισμα ἐξαμαρτή-
σαντα ἀπογινώσκειν τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας,
ἐν πλήθει κακῶν εὗρεθέντα· ἢ ἕως ποίου μέ-
τρου ἡμαρτιῶν ἐπελπίζειν χρὴ τῇ τοῦ Θεοῦ
φιλανθρωπίᾳ διὰ τῆς μετανοίας. 1089.
- ιδ'. Ἐκ ποίων καρπῶν ὀφείλει δοκιμαζέσθαι ἡ
ἀληθὴς μετάνοια. 1092.
- ιε'. Τί ἐστὶ τὸ, «Ποσάκις ἡμαρτή εἰς ἐμὲ ὁ
ἀδελφός μου, καὶ ἀφήσω αὐτῷ;» Καὶ ἐπὶ
ποίοις ἐμὸν ἐστὶν ἀφιέναι. 1092.
- ισ'. Διὰ τί ποτὲ μὲν ἡ ψυχὴ καὶ μὴ σπουδάζου-
σα, αὐτομάτως σχεδὸν ὡς ἐμπесόντος πό-
νου, κατανύσσεται· ποτὲ δὲ ἄπρονος οὕτως
ἐστίν, ὡς καὶ βιαζομένη κατανυγῆναι μὴ
δύνασθαι; 1092.
- ιζ'. Ἐάν τις κατὰ νοῦν μνημονεύσῃ τοῦ φαγεῖν,
εἶτα καταγνῶ ἑαυτοῦ, εἰ καὶ οὗτος ὡς με-
ριμνήσας ἐγκληθήσεται. 1093.
- ιη'. Εἰ χρὴ ἐν ἀδελφότητι τῷ ἐξαμαρτήσαντι
ποτε φροντίδα τινὰ ἐγχειρίζειν μετὰ πολ-
λὴν ἀσκησιν· καὶ εἰ χρὴ, ποίαν ταύτην. 1093.
- ιθ'. Ἐάν τις ὑποπτεύηται ἐπὶ ἡμαρτήματι,
προφανῶς δὲ τοῦτο μὴ ποιῇ, εἰ δεῖ αὐτῷ
ἐπιτηρεῖν, ἵνα καὶ ἐφευρεθῇ ὁ ὑποπτεύε-
ται. 1096.
- κ'. Εἰ χρὴ τὸν ἐν ἡμαρτίαις ἐξετασθέντα φεύ-
γειν τὴν πρὸς τοὺς ἑτεροδόξους κοινωνίαν,
ἢ καὶ πρὸς τοὺς κακῶς ζῶντας διακρίνε-
σθαι. 1096.
- κα'. Πόθεν ὁ μετεωρισμὸς καὶ οἱ διαλογισμοί·
καὶ πῶς αὐτοὺς διορθώσμεθα. 1097.
- κβ'. Πόθεν αἱ νυκτεριναὶ φαντασίαι αἱ ἀπρεπεῖς
γίνονται. 1097.
- κγ'. Ἐως ποίων ῥημάτων ἡ ἀργολογία κρύ-
νεται. 1097.
- κδ'. Τί ἐστὶ λοιδορία. 1100.
- κε'. Τί ἐστὶ καταλαλιά. 1100.
- κς'. Ὁ καταλαλῶν ἀδελφοῦ, ἢ ἀκούων κατα-